

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาและเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่สภาพปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหา และวิกฤตการณ์ทางด้านคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้จากการประเมินของกรมวิชาการ ปี พ.ศ. 2540 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มถึง 4 วิชา จากการสอบ 5 วิชา และจากการรายงานผลตรวจราชการประจำปีงบประมาณ 2542 ของผู้ตรวจราชการ 12 เขตการศึกษา สรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต้องปรับปรุง เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ต่ำโดยเฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1)

ในสังคมโลกปัจจุบัน วิชาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารการเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บังอร สว่างวโรธ (2527, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติที่มีจำนวนพลเมืองของโลกมากกว่าครึ่งหนึ่งได้เรียนรู้และใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกันและกัน นอกจากนี้ยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1)

ประเทศไทยได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน ดังที่ วรรณาคงคาประเสริฐ (2544, หน้า 1) สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีผู้นำเข้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และได้จัดให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เมื่อประมาณ พ.ศ. 2540 นับเป็นเวลานานเกือบศตวรรษ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนด ให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในระดับมัธยมศึกษา เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2455 เป็นต้นมา จากหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2464 จนถึงหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2503 และได้มีการเปลี่ยนแปลงให้วิชาภาษา

อังกฤษเป็นวิชาเลือกตั้งแต่หลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2518 จนถึง หลักสูตร พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จนถึงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จนมาถึงหลักสูตรปัจจุบันได้แก่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่ม จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น มีสาระสำคัญประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ นักเรียนต้องปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะทางภาษาอันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จย่อมต้องอาศัยปัจจัยหรือองค์ประกอบหลายประการ และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินหรือเกี่ยวข้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีอยู่หลายปัจจัย แต่ปัจจัยหลัก ๆ ก็คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น ทางด้านเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวนักเรียน ครูในโรงเรียน ขนาดโรงเรียน (Anastasi, 1966, p. 107) และตามแนวคิดของ ฮาวิกเฮิร์ท และนิวกราเทน (Harvighurst & Neugraten, 1967, p. 159) ที่ว่า ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 1. องค์ประกอบด้านความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (inborn ability) 2. องค์ประกอบด้านชีวิตและการอบรมในครอบครัว (family life or family ability) 3. องค์ประกอบด้านคุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน (quality of the schooling) และ 4. องค์ประกอบด้านความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง หรือระดับความมุ่งมาดปรารถนา (self concept or aspiration level) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนว่าตัวแปรต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ แรงกระตุ้นหรือแรงส่งเสริมของผู้ปกครองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Ashworth, 1963, p. 3224) และตามแนวคิดของชูแมน (Schumann, 1978, p. 163) กล่าวว่า บุคลิกภาพของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้

ภาษาที่สอง นอกเหนือจากการสอนของครู ความถนัด ทักษะคิด แรงจูงใจ และความพึงพอใจในการเรียนของเขา และตัวแปรด้านอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง ขนาดของโรงเรียน ความสามารถทางวิชาการ และทำที่ต่อการเรียนของนักเรียนต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523, หน้า 72)

จากการสำรวจสภาพการจัดการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตการศึกษา 12 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้องปรับปรุง ดังนั้นจากปัญหาและการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้วจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจว่ามีสาเหตุอะไร หรือมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีปัจจัยอะไรบ้างที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 12 เพื่อที่จะนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ปัญหา และพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการศึกษา และการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้าง ผู้บริหารจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนเพื่อส่งเสริมและ

ช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร และตัวนักเรียนเอง ในอันที่จะทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลหรือทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีอะไรบ้าง จะได้ช่วยกันปรับปรุงและแก้ไขปัจจัยดังกล่าว เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น

3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการศึกษา โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกระดับ เพื่อนำไปปรับแผนและนโยบายให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อไป โดยเฉพาะในเขตการศึกษา 12 อันเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ที่ต้องการทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูง

คำถามของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 หรือไม่

2. ปัจจัยด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 หรือไม่

3. ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 หรือไม่

4. ตัวแปรจากปัจจัยใดบ้างที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 และหาตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากปัจจัยดังกล่าว โดยอาศัยหลักการและแนวความคิดของนักการศึกษาและผลการวิจัยดังนี้

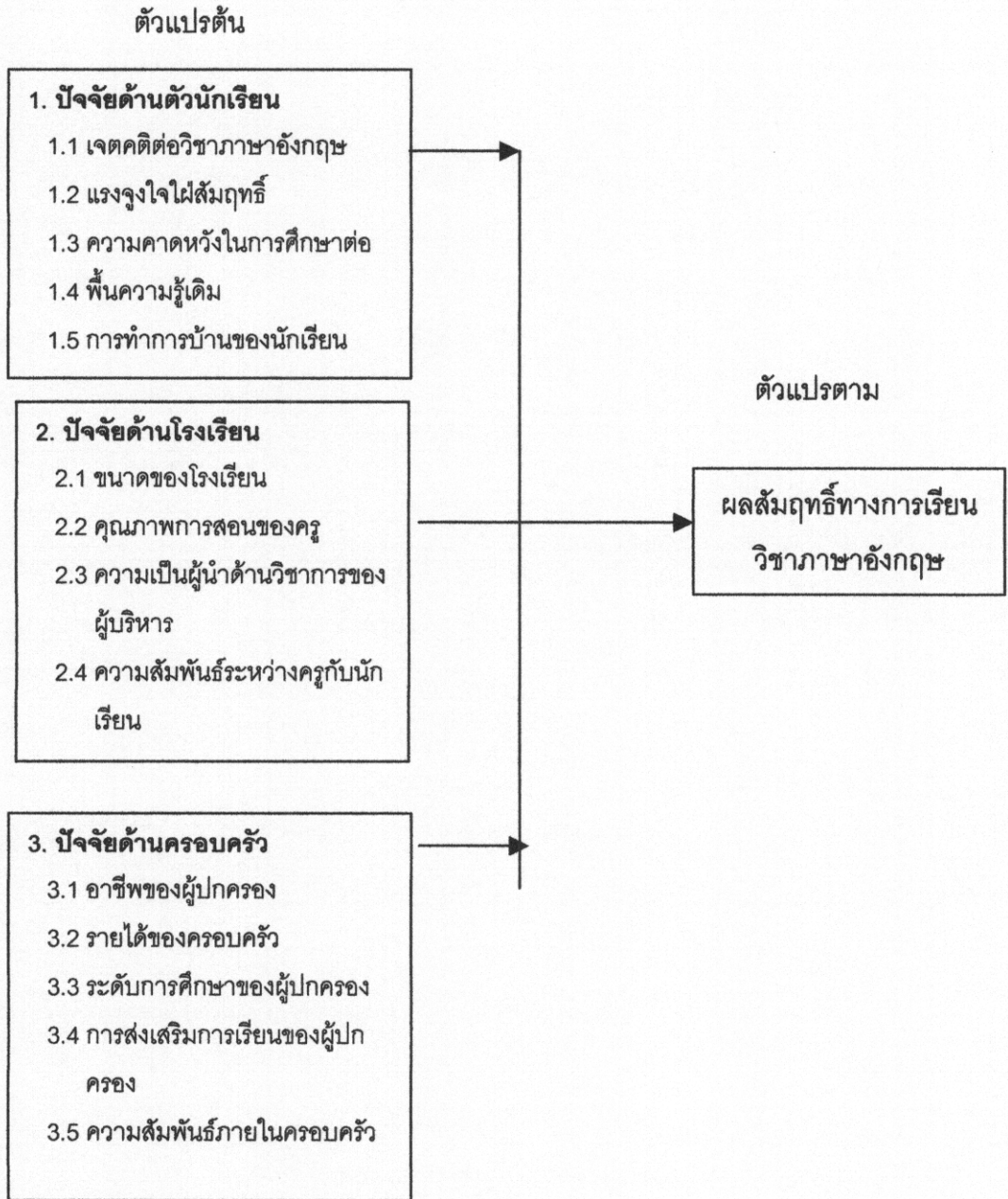
ทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูม (Bloom, 1976, pp. 108 – 110) ที่ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คุณลักษณะด้านความรู้ความคิดก่อนเรียน (cognitive entry behaviors) คุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจก่อนเรียน (affective entry characteristics) และคุณภาพการเรียนการสอน (quality of instruction)

จากแนวความคิดของฮาร์วิกเฮิร์สต์ และนิวกราแทน (Harvighurst & Neugratan, 1967, p. 159) ที่ว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (inborn ability) ชีวิตและการอบรมในครอบครัว (family of the family training) คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน (quality of the schooling) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง หรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (self concept or aspiration level)

จากผลการวิจัยของ แอชเวิร์ท (Ashworth, 1963, p. 3224 – A) พบว่า การส่งเสริมจากผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการวิจัยของ วอร์ริงตัน และแกรนท์ (Worthington & Grant, 1971, pp. 7 – 10) ที่ว่าคะแนนเฉลี่ยในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด ซึ่งคะแนนเฉลี่ยวัดจากวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ และธรรมชาติวิทยา ส่วนผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523, หน้า 72) ที่ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรทางด้านตัวนักเรียน ตัวแปรด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม (อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง) ตัวแปรด้านโรงเรียน ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ความสามารถทางวิชาการของครู นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยของ ปัญญา ดำสุวรรณ (2540) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน

การประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของครูและด้านความสามารถในการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน และผลการวิจัยของ มณฑิยา ชมดอกไม้ (2541) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์พระคัมภีร์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรระดับโรงเรียน ปรากฏว่า พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ เซาว์นปัญญา ด้านการคิด เซาว์นปัญญาด้านประสบการณ์ ความถนัดทางภาษา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และตัวแปรระดับโรงเรียน ปรากฏว่า จำนวนคาบต่อสัปดาห์ที่ครูสอนมีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่า ปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

1.1 การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว

1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้านโรงเรียน และ

ปัจจัยด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จำนวน 14,154 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 จำนวน 374 คน โดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของ เครจซี และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วยตัวแปร 3 กลุ่มคือ

3.1.1 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย

3.1.1.1 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

3.1.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.1.3 ความคาดหวังในการศึกษาต่อ

3.1.1.4 พื้นความรู้เดิม

3.1.1.5 การทำการบ้านของนักเรียน

3.1.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน

3.1.2.1 ขนาดโรงเรียน

3.1.2.2 คุณภาพการสอนของครู

3.1.2.3 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

3.1.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3.1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1.3.1 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.3.2 รายได้ของครอบครัว

3.1.3.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

3.1.3.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.1.3.5 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

4. ข้อจำกัดของการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นการวัดการรับรู้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ตั้งอยู่
ในเขตการศึกษา 12

2. เขตการศึกษา 12 หมายถึง อาณาเขตที่รวมหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการ
ศึกษา ประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ระยอง
สระแก้ว และปราจีนบุรี

3. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนซึ่ง
ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวคือ

3.1 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น
การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วย หรือสนับสนุน หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบ
วิชาภาษาอังกฤษ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำให้
สิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

3.3 ความคาดหวังในการศึกษาต่อ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนในการ
ศึกษาต่อในชั้นเตรียมอุดมศึกษา ในสายอาชีพหรือสายสามัญทางด้านภาษาอังกฤษ

3.4 พื้นความรู้เดิม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของ
ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.5 การทำการบ้านของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนได้ทำงานในวิชาภาษา
อังกฤษที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อฝึกความชำนาญ
เพื่อสร้างนิสัยของการทำงานด้วยตนเอง และเป็นการฝึกการใช้ทักษะทั้ง 4 ในภาษาอังกฤษที่ได้
เรียนไป

4. ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง ลักษณะภูมิหลังทางโรงเรียนที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัวคือ

4.1 ขนาดโรงเรียน หมายถึง จำนวนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

4.1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

4.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121-300 คน

4.1.3 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คนลงมา

4.2 คุณภาพการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูที่ได้จากการรับรู้ของนักเรียน

4.3 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง ความเอาใจใส่ ส่งเสริมการเรียนการสอน และกิจกรรมทางวิชาภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียน

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง การที่ครูให้ความสนใจกับนักเรียน การเป็นกันเองกับนักเรียน การเข้าใจจิตใจของนักเรียน ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรม และให้ความเอาใจใส่นักเรียนโดยทั่วถึงกัน

5. ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง ลักษณะภูมิหลังครอบครัวของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวคือ

5.1 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้

5.2 รายได้ของครอบครัว หมายถึง เงินหรือค่าตอบแทนที่สมาชิกในครอบครัวได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งเป็นรายได้ประจำต่อเดือน

5.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

5.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของผู้ปกครองต่อนักเรียน

5.5 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง ลักษณะที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองและญาติพี่น้องมีความผูกพันรักใคร่ปรองดองกัน ร่วมปรึกษาปัญหา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นภายในครอบครัว

6. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
7. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12